

246

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 9 września 1985 r.

w sprawie wejścia w życie Konwencji o misjach specjalnych, otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 16 grudnia 1969 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 53 ustęp 1 Konwencji o misjach specjalnych, otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 16 grudnia 1969 r., konwencja ta weszła w życie dnia 21 czerwca 1985 r.

Dokument przystąpienia Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do powyższej konwencji został złożony Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 22 marca 1977 r., zgodnie z artykułem 52 konwencji.

Konwencja weszła w życie w stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dnia 21 czerwca 1985 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa stały się stronami wymienionej konwencji, składając dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia w niżej podanych datach:

Tunezja	1971-11-02
Cypr	1972-01-24
Argentyna	1972-10-13
Fidzi	1972-10-18
Jugosławia	1974-03-05

Iran	1975-06-05
Paragwaj	1975-09-19
Kuba	1976-06-09
Czechosłowacja	1976-10-01
Filipiny	1976-11-26
Tonga	1977-01-18
Liechtenstein	1977-08-03
Szwajcaria	1977-11-03
Rwanda	1977-11-29
Seszele	1977-12-28
Austria	1978-08-22
Meksyk	1979-01-31
Chile	1979-10-19
Urugwaj	1980-12-17
Indonezja	1982-06-04
Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna	1985-05-22

Konwencja ta weszła w życie w stosunku do wyżej wymienionych państw dnia 21 czerwca 1985 r.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski

247

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 września 1985 r.

w sprawie szczegółowych warunków wydawania zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne.

Na podstawie art. 8 ust. 5 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. z 1985 r. Nr 13, poz. 58) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — rozumie się przez to ustawę z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. z 1985 r. Nr 13, poz. 58),

- 2) organie administracji — rozumie się przez to terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego,
- 3) zagranicznych podmiotach gospodarczych — rozumie się przez to podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 ustawy,
- 4) zezwoleniu, bez bliższego określenia — rozumie się przez to zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości, o której mowa w art. 2 pkt 1 i 2 ustawy,
- 5) Pełnomocniku Rządu — rozumie się przez to Pełnomocnika Rządu do Spraw Zagranicznych Przedsiębiorstw Drobnej Wytwórczości.

§ 2. 1. Wniosek o wydanie zezwolenia zagranicznego podmiotu gospodarczego:

- 1) będącego osobą fizyczną — powinien być podpisany przez nią,
- 2) będącego osobą prawną — powinien być podpisany przez organ uprawniony do jej reprezentowania,
- 3) będącego spółką nie mającą osobowości prawnej — powinien być podpisany przez wspólników.

2. Jeżeli wniosek nie jest składany osobiście przez wnioskodawcę lub przez jego pełnomocnika, podpis wnioskodawcy powinien być poświadczony przez państwowe biuro notarialne lub polskie przedstawicielstwo dyplomatyczne albo urząd konsularny.

3. Wniosek o rozszerzenie zakresu działalności może podpisać wnioskodawca lub jego pełnomocnik, jeżeli uprawnienie takie wynika z treści pełnomocnictwa.

§ 3. 1. Zagraniczne podmioty gospodarcze będące osobami fizycznymi lub spółkami nie mającymi osobowości prawnej dołączają do wniosku o wydanie zezwolenia:

- 1) wypis z paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość, zawierający dane osobowe oraz obywatelstwo wnioskodawcy,
- 2) odpis pełnomocnictwa określonego w art. 9 ustawy lub zezwolenia na utworzenie przedstawicielstwa, wydanego na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 lutego 1976 r. w sprawie warunków, trybu i organów właściwych do wydawania zagranicznym osobom prawnym i fizycznym uprawnień do tworzenia przedstawicielstw na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dla wykonywania działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 11, poz. 63 i z 1984 r. Nr 26, poz. 133),
- 3) zestawienie wysokości finansowych i rzeczowych wkładów dewizowych zadeklarowanych na uruchomienie wszystkich rodzajów wnioskowanej działalności gospodarczej, z podziałem na koszty związane z obiektem budowlanym oraz koszty maszyn, urządzeń technicznych, środków transportu, narzędzi, inwentarza administracyjno-gospodarczego i inne,
- 4) odpis umowy spółki w wypadku, gdy jest zamierzone prowadzenie działalności w formie spółki z siedzibą za granicą nie mającej osobowości prawnej.

2. Zagraniczne podmioty gospodarcze będące osobami prawnymi dołączają do wniosku o wydanie zezwolenia:

- 1) odpis aktu założycielskiego (statut, umowa) osoby prawnej,
- 2) zaświadczenie właściwego organu państwa, na którego terytorium osoba prawna ma siedzibę, stwierdzające, że osoba ta została zarejestrowana zgodnie z przepisami prawa obowiązującego w tym państwie,
- 3) dokumenty wymienione w ust. 1 pkt 2 i 3.

3. Utworzone przez zagraniczne podmioty gospodarcze spółki z siedzibą w Polsce z wyłączeniem ich udziałem oraz spółki z udziałem osób krajowych i zagranicznych podmiotów gospodarczych mające siedzibę w Polsce dołączają do wniosku o wydanie zezwolenia:

- 1) odpis aktu założycielskiego (umowa, statut),

2) zezwolenie dewizowe na zawarcie umowy spółki i na wniesienie udziałów,

3) dokumenty wymienione w ust. 2 pkt 2 i 3.

4. Zagraniczny podmiot gospodarczy powinien przed otrzymaniem zezwolenia złożyć w organie administracji:

- 1) dokument stwierdzający tytuł prawny do lokalu (budynku, terenu) przeznaczanego na siedzibę przedsiębiorstwa i prowadzenie działalności gospodarczej lub umowę przedwstępną albo inny dokument stwierdzający, że wnioskodawca po uzyskaniu zezwolenia uzyska tytuł prawny do tego lokalu (budynku, terenu),
- 2) zaświadczenie Banku Polska Kasa Opieki S.A. o złożeniu depozytu założycielskiego.

5. Do wniosków, o których mowa w ust. 1—3, dołącza się wyjaśnienia charakteryzujące zamierzoną działalność, w szczególności pod względem zaopatrzenia w surowce, materiały, maszyny i urządzenia oraz możliwości produkcji i zbytu.

§ 4. 1. Do czasu wyrażenia zgody na ustanowienie pełnomocnika, o którym mowa w art. 9 ust. 1 ustawy, oraz w wypadku jego odwołania lub śmierci decyzje administracyjne i pisma w sprawach zamierzonej lub prowadzonej działalności gospodarczej wysyła się do zagranicznego podmiotu gospodarczego, a ich kopie — do osoby przez niego wskazanej.

2. W razie odwołania pełnomocnika, jego śmierci bądź wezwania przez organ administracji do ustanowienia nowego pełnomocnika, zagraniczny podmiot gospodarczy powinien w możliwie krótkim czasie, jednak nie później niż w ciągu 3 miesięcy, wskazać kandydata na nowego pełnomocnika; wymaga on zaakceptowania przez właściwy miejscowo dla siedziby przedsiębiorstwa wojewódzki urząd spraw wewnętrznych.

§ 5. 1. Dokumenty składane do organów administracji powinny być sporządzone w języku polskim lub przetłumaczone na język polski przez tłumacza przysięgłego. Przekład sporządzony za granicą powinien być poświadczony przez polskie przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny.

2. Oryginały dokumentów wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 2 i w ust. 2 pkt 1 powinny być sporządzone w formie notarialnej. Dokumenty sporządzone za granicą powinny być uwierzytelnione przez polskie przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny.

§ 6. 1. Organ administracji przed wydaniem zezwolenia:

- 1) ocenia zgodność zamierzonej działalności z wytycznymi Pełnomocnika Rządu, określającymi preferowane kierunki rozwoju produkcji i usług, z wojewódzkim planem społeczno-gospodarczym oraz szczególnymi potrzebami gospodarczymi województwa,
- 2) ustala, czy deklarowana wysokość finansowego i rzeczowego wkładu dewizowego jest wystarczająca do uruchomienia wszystkich podanych we wniosku rodzajów zamierzonej działalności gospodarczej, kierując się opinią sporządzoną na zlecenie wnioskodawcy przez biegłego z listy stałych rzeczoznawców,

- 3) zasięga opinii polskiej placówki ekonomiczno-handlowej lub urzędu konsularnego co do wnioskodawcy oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej,
- 4) zasięga informacji, czy będący osobami fizycznymi wnioskodawca i pełnomocnik nie figurują w Centralnym Rejestrze Skazanych Ministerstwa Sprawiedliwości,
- 5) zasięga opinii wojewódzkiego urzędu spraw wewnętrznych,
- 6) sprawdza, czy wnioskodawcy nie zostało cofnięte zezwolenie.

2. Przed wydaniem zezwolenia organ administracji, po zasięgnięciu opinii Banku Polska Kasa Opieki S.A., ustala wysokość depozytu założycielskiego.

§ 7. W razie powstania wątpliwości, czy wydanie zezwolenia nie byłoby sprzeczne z ważnym interesem społecznym lub gospodarki narodowej, oraz w razie potrzeby ustalenia szczególnych warunków prowadzenia określonej działalności gospodarczej, organ administracji przed wydaniem zezwolenia zasięga opinii Pełnomocnika Rządu, właściwego ministra lub kierownika urzędu centralnego.

§ 8. 1. Organ administracji zamieszcza w zezwoleniu oprócz ustaleń określonych w art. 14 ustawy:

- 1) nazwę przedsiębiorstwa, z uwzględnieniem w niej imienia i nazwiska lub nazwy (firmy) zagranicznego podmiotu gospodarczego składającego wniosek,
- 2) imię i nazwisko lub nazwę pełnomocnika,
- 3) warunki i ograniczenia mające na celu ochronę ważnego interesu społecznego lub gospodarki narodowej, jeżeli wynikają one z okoliczności sprawy, w szczególności z uzyskanych opinii,
- 4) źródła zaopatrzenia w surowce i materiały,
- 5) termin, w jakim powinny być zrealizowane dewizowe nakłady inwestycyjne zadeklarowane we wniosku o wydanie zezwolenia,
- 6) zobowiązanie dopełnienia, przed uruchomieniem produkcji i świadczenia usług, warunków określonych w przepisach szczególnych dotyczących danego rodzaju działalności, zwłaszcza lokalowych, budowlanych, przeciwpożarowych, sanitarnych oraz dotyczących ochrony pracy i środowiska.

2. Organ administracji określa w zezwoleniu przedmiot oraz zakres działalności gospodarczej zgodnie z klasyfikacją gospodarki narodowej ustaloną przez Główny Urząd Statystyczny oraz z Systematycznym wykazem wyrobów lub Klasyfikacją usług.

3. Jeżeli w myśl przepisów odrębnych podjęcie określonego rodzaju działalności wymaga uzyskania odrębnego zezwolenia, organ administracji, wydając zezwolenie na podstawie ustawy, zamieszcza w nim warunek, że rozpoczęcie określonego rodzaju działalności może nastąpić po uzyskaniu odrębnego zezwolenia.

§ 9. 1. Organ administracji ustalając okres ważności zezwolenia bierze pod uwagę:

- 1) rodzaj wnioskowanej działalności z punktu widzenia potrzeb gospodarki narodowej i preferowanych kierunków działalności,
- 2) wielkość nakładów inwestycyjnych i okres ich amortyzacji wynikający z rachunku ekonomicznego.

2. Termin wygaśnięcia ważności zezwolenia ustala się na koniec roku kalendarzowego.

§ 10. 1. Rozszerzenie zakresu wydanego zezwolenia może nastąpić na wniosek zainteresowanego zagranicznego podmiotu gospodarczego w razie zamiaru uruchomienia, poza siedzibą przedsiębiorstwa, w ramach działalności określonej w zezwoleniu: nowego zakładu, filii, zakładu pomocniczego, magazynu, biura, punktu przyjmowania zamówień i innych placówek pomocniczych oraz sklepu ze sprzedażą wyłącznie własnych wyrobów (firmowego).

2. W razie przyjęcia lub zmiany wspólnika, o ile nie powoduje to powstania osoby prawnej, stosuje się odpowiednio ust. 1 oraz § 3 ust. 3 pkt 2.

3. W wypadkach określonych w ust. 1 i 2 oraz w wypadku każdej zmiany treści zezwolenia stosuje się odpowiednio § 6 ust. 1 pkt 5.

4. Rozszerzenie zakresu zezwolenia na obszar innego województwa wymaga uzyskania zgody właściwego terenowo organu administracji państwowej. Organ ten sprawuje nadzór nad działalnością położonych na obszarze swego województwa filii i placówek, o których mowa w ust. 1.

5. Rozszerzenie zakresu zezwolenia nie wymaga złożenia dokumentu wymienionego w § 3 ust. 1 pkt 3 ani ustalenia wysokości depozytu założycielskiego.

§ 11. 1. Na wniosek zagranicznego podmiotu gospodarczego posiadającego już zezwolenie organ administracji, po stwierdzeniu braku przeszkód, może wydać odrębne zezwolenie na:

- 1) prowadzenie w formie samodzielnego przedsiębiorstwa działalności prowadzonej dotychczas w formie zakładu lub filii,
- 2) uruchomienie nowego przedsiębiorstwa,
- 3) podjęcie działalności nie zaliczonej — według klasyfikacji Głównego Urzędu Statystycznego i Systematycznego wykazu wyrobów — do branży wymienionej w posiadanym zezwoleniu.

2. W wypadkach określonych w ust. 1 stosuje się przepisy § 2—6, a w wypadku określonym w ust. 1 pkt 1 organ administracji przed wydaniem zezwolenia na nową działalność gospodarczą zasięga również opinii organu administracji, który wydał zezwolenie na dotychczas prowadzoną działalność.

§ 12. 1. Na wniosek zagranicznego podmiotu gospodarczego organ administracji może wydać nowe zezwolenie, w razie gdy:

- 1) zagraniczny podmiot gospodarczy dysponując, w wyniku wystąpienia ze spółki, odpowiednimi środkami trwałymi zamierza kontynuować taką samą działalność,

2) zagraniczny podmiot gospodarczy zamierza kontynuować działalność gospodarczą prowadzoną na podstawie posiadanego dotychczas zezwolenia przez:

- a) zawiązanie spółki mającej osobowość prawną,
- b) przekształcenie spółki nie będącej osobą prawną w spółkę mającą osobowość prawną,
- c) przekształcenie spółki będącej osobą prawną w spółkę nie mającą osobowości prawnej.

2. W wypadkach określonych w ust. 1 stosuje się przepisy § 2—6, z tym że jeżeli spółka, o której mowa w ust. 1 pkt 2, ma siedzibę w Polsce, nie jest wymagane dołączenie do wniosku dokumentów, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 3 i ust. 4 pkt 2.

§ 13. 1. Wydanie zezwolenia zagranicznemu podmiotowi gospodarczemu posiadającemu już zezwolenie wymaga przedstawienia przez niego dokumentów określonych w § 3, chyba że dokumenty takie znajdują się już w aktach sprawy lub zachodzi okoliczność wymieniona w § 12 ust. 2.

2. W wypadkach określonych w § 11 ust. 1 pkt 1 i § 12 ust. 1 pkt 1 zagraniczny podmiot gospodarczy składając wniosek powinien zadeklarować uzupełnienie dewizowego wkładu inwestycyjnego oraz depozytu założycielskiego — zgłoszonych przy uruchamianiu przedsiębiorstwa, z którego ma być wydzielone nowe przedsiębiorstwo — do wysokości minimalnej, określonej w ustawie.

§ 14. Przy rozpatrywaniu wniosków zagranicznych podmiotów gospodarczych, które nabyły przedsiębiorstwo zagraniczne drobnej wytwórczości w drodze spadku, zapisu, umowy lub darowizny, stosuje się odpowiednio przepisy § 2—5, z wyjątkiem § 3 ust. 1 pkt 3 i ust. 4 pkt 2.

§ 15. 1. W razie stwierdzenia, że w prowadzeniu działalności przedsiębiorstwa występują okoliczności określone w art. 18 ustawy, organ administracji przed wydaniem decyzji o cofnięciu zezwolenia może wezwać pełnomocnika do usunięcia w wyznaczonym terminie stwierdzonych uchybień, informując właściciela przedsiębiorstwa i jego pełnomocnika, że nieusunięcie tych uchybień spowoduje cofnięcie zezwolenia; ponadto organ może wezwać właściciela do zmiany pełnomocnika, który dopuścił do powstania uchybień.

2. Organ administracji może cofnąć zezwolenie w części dotyczącej określonego rodzaju działalności gospodarczej, przy której wykonywaniu zostały naruszone przepisy prawa lub warunki określone w zezwoleniu.

§ 16. 1. Organ administracji wydając decyzję o cofnięciu zezwolenia ustala w niej okres niezbędny do ostatecznego zakończenia działalności gospodarczej, nie krótszy niż 3 miesiące. Początek okresu liczy się od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

2. Okres wyznaczony do zakończenia działalności gospodarczej powinien zapewnić:

- 1) możliwość wywiązania się przez właściciela przedsiębiorstwa z zobowiązań wobec Skarbu Państwa, instytucji i jednostek gospodarki społecznej oraz innych wierzycieli, a także pracowników,
- 2) możliwość zabezpieczenia interesów kontrahentów z tytułu zawartych umów.

3. W decyzji o cofnięciu zezwolenia zamieszcza się klauzulę zobowiązującą zagraniczny podmiot gospodarczy, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, do:

- 1) uzupełnienia nazwy przedsiębiorstwa wyrazami „w likwidacji” oraz
- 2) zamieszczenia w gazetach codziennych o zasięgu wojewódzkim i o zasięgu krajowym dwu ogłoszeń informujących o wszczętej likwidacji przedsiębiorstwa i przewidywanym terminie zakończenia jego działalności; ogłoszenia powinny być powtórzone po upływie 2 tygodni.

§ 17. 1. Organ administracji po wydaniu wszelkich decyzji w sprawach zezwoleń przesyła niezwłocznie ich kopie do Biura Pełnomocnika Rządu, właściwej izby skarbowej, Polsko-Polonijnej Izby Przemysłowo-Handlowej oraz wojewódzkiego urzędu spraw wewnętrznych. Kopie decyzji w sprawie cofnięcia zezwolenia przesyła się również właściwemu oddziałowi Banku Polska Kasa Opieki S.A.

2. Kopię decyzji w sprawie prowadzenia działalności gospodarczej na terenie innego województwa przesyła się także właściwemu terenowo organowi administracji.

§ 18. 1. Organ administracji prowadzi rejestr wydanych zezwoleń oraz rejestr decyzji odmownych.

2. Sposób prowadzenia rejestrów oraz zakres danych w nich zawartych określi Minister Handlu Wewnętrznego i Usług.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

248

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 października 1985 r.

w sprawie zakładowych zespołów gospodarczych.

Na podstawie art. 86 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267 oraz z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270), art. 43 pkt 3 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy

i chorób zawodowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144), art. 3 ust. 8 pkt 2 lit. a) ustawy z dnia 29 grudnia 1983 r. o Państwowym Funduszu Aktywizacji Zawodowej (Dz. U. Nr 75, poz. 334 i z 1985 r. Nr 37, poz. 174), art. 29c pkt 2 lit. b) ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu